

Αναζήτηση(الجماع).
(The Union)

Θεωρούμε μια οικογένεια ομάδων $A_k, k \in I$, και

μία ομάδα B , τέτοια ώστε για κάθε $k \in I$

νέμεχε μονομορφισμός $\varepsilon_k: B \rightarrow A_k$,

με $B_k = \varepsilon_k(B)$. Αθροισμα των ομάδων A_k με αναζήτηση

της ομάδας B , ή απλά αναζήτηση των (A_k, ε_k)

είναι μία ομάδα A και μία οικογένεια ομομορφισμών

$i_k: A_k \rightarrow A$, τ.ω. για κάθε ομάδα G

και ομομορφισμών $f_k: A_k \rightarrow G$

με $f_k \circ \varepsilon_k = f_l \circ \varepsilon_l$ για $k, l \in I$,

νέμεχε μοναδικός ομομορφισμός $\varphi: A \rightarrow G$

τέτοιος ώστε $f_k = \varphi \circ i_k$ για κάθε $k \in I$.

Παράδειγμα Για κάθε $A_k, k \in I, B$ και $\varepsilon_k: B \rightarrow A_k$,

όπως παραπάνω, νέμεχε η αναζήτηση, και κάθε δύο

αναζήτηση με την η ίδια είναι ισομορφικά.

Απ. Θεωρώμετ παρίσταν $(X_k | \Delta_k)$ για
κάθε $A_k, k \in I$. Ορίζομετ

$$\Delta = \{ \varepsilon_k(b) \varepsilon_\ell(b^{-1}) : b \in B, k, \ell \in I \}$$

Τότε η ομάδα A με παρίσταν

$$\left(\bigsqcup_{k \in I} X_k \mid \left(\bigsqcup_{k \in I} \Delta_k \right) \cup \Delta \right)$$

και οι προφανείς ομομορφισμοί $i_k: A_k \rightarrow A$

και ομομορφισμοί από τις $X_k \hookrightarrow \bigsqcup_{\ell \in I} X_\ell$, αντιστοιχούν από τη γέννηση.

Πράγματι, εάν G είναι ομάδα, $f_k: A_k \rightarrow G$ ομομορφισμοί

και $f_k \circ \varepsilon_k = f_\ell \circ \varepsilon_\ell$, ορίζομετ $\tilde{\varphi}: \langle \bigsqcup X_k \rangle \rightarrow G$

π.χ. $\tilde{\varphi}(x) = f_k(x)$ εάν $x \in X_k$.

Εάν a ανήκει στην κανονική υποομάδα που παράγεται

από $(\bigsqcup \Delta_k) \cup \Delta$, τότε $a \in \ker \tilde{\varphi}$,

αφού για $a \in \Delta_k$, $\tilde{\varphi}(a) = f_k(a) = 1$

και για $b \in B$,

$$\tilde{\varphi}(\varepsilon_k(b) \varepsilon_\ell(b^{-1})) = (f_k \circ \varepsilon_k(b)) (f_\ell \circ \varepsilon_\ell(b^{-1})) = 1.$$

Αρα ορίζομετ ομομορφισμό $\varphi: A \rightarrow G$ με $f_k = \varphi \circ i_k$.

Η μοναδικότητα αποδεικνύεται όπως συνήθως για τις κανονικές
ωρίστης αντιστοιχίες.

Το άθροισμα των A_1 και A_2 με απαγωγή των m

$\vartheta = \varepsilon_2 \circ \varepsilon_1^{-1} : B_1 \rightarrow B_2$, ορίζονται $A_1 *_g A_2$ ή $A_1 *_B A_2$.

Πόρισμα $A_1 *_g A_2 = (A_1 * A_2) / N$

όπου N είναι η κανονική υποομάδα των παραγόμενων από
τα στοιχεία $b \vartheta(b^{-1})$ για $b \in B_1$.

Παράδειγμα. Εάν $B = \{1\}$, τότε $A_1 *_g A_2 = A_1 * A_2$.

Για να έχουμε μία καλότερη έννοια των ομάδων των προτύπων
ως απαγωγικά, θα βρούμε κανονική ποσότητα των
στοιχείων τους. Για να αποτυπωθεί το αποτέλεσμα
θα περιγράψουμε την κανονική ποσότητα για απαγωγή
δύο ομάδων. Για πεπερασμένα απαγωγικά προκύπτει
να δειχθούν επαγωγικά ότι

$$\bigotimes_{k=1}^n A_k \cong \left(\dots \left(\left(A_1 *_B A_2 \right) *_B A_3 \right) *_B \dots \right) *_B A_n$$

Για $k=1, 2$, επιλέγουμε ένα κριτικό τυχαίο σύνολο S_k για το A_k/B_k , με $1 \in S_k$.

Για $a \in A_k$, ορίζουμε $\lambda(a)$ να είναι ο αντιστοιχισμός στο S_k του κριτικού συνόλου aB_k , $\{\lambda(a)\} = S_k \cap (aB_k)$.

Τότε για κάθε $a \in A_k$, $a = \lambda(a) b$ για μοναδικό $b \in B_k$.

Ορισμός Μια κανονική μορφή είναι ένα στοιχείο του $A_1 * A_2$ της μορφής

$$\lambda(a_1) \lambda(a_2) \dots \lambda(a_n) b$$

όπου $b \in B_1$, $n \geq 0$, $(k_1, \dots, k_n) \in \{1, 2\}^n$,

με $k_{i+1} \neq k_i$ για $i=1, \dots, n-1$, και

$$\lambda(a_i) \in S_{k_i}.$$

Θεώρημα Κανονικής Μορφής

Για κάθε $wN \in A_1 *_{\theta} A_2$ υπάρχει μοναδικό στοιχείο

$F(w) \in A_1 * A_2$ σε κανονική μορφή, τέτοιο ώστε

$$wN = F(w)N.$$

Απ.

Κάθε αλγεβρικό σύστημα N έχει έναν αντιστοιχισμό στο $A_1 * A_2$ ως γοργή $w = x_1 y_1 \dots x_n y_n$, όπου $x_i \in A_1$, $y_i \in A_2$ και γόργον να x_1 και y_n γόργη να είναι 1. Θα δώσουμε έναν αλγεβρικό τον αρίο w w παρασυνάγει ένα στοιχείο $F(w)$ σε κανονική γοργή τ.ω. $F(w)N = wN$.

Εστω $w = x_1 y_1$.

Εάν $y_1 = 1$, τότε $w = x_1 = \lambda(x_1) b = F(w)$ w είναι κανονική γοργή, αρίο $b \in B_1$.

Εάν $x_1 = 1$, τότε $w = y_1 = \lambda(y_1) b$ w $b \in B_2$.

Τότε $\vartheta^{-1}(b) \in B_1$ και $F(w) = \lambda(y_1) \vartheta^{-1}(b)$ είναι κανονική γοργή με $wN = F(w)N$.

Εάν $x_1 \neq 1$, $y_1 \neq 1$, τότε $x_1 y_1 = \lambda(x_1) b y_1$,

και $y_1^{-1} b^{-1} \vartheta(b) y_1 \in N$, άρα στο $(A_1 * A_2)/N$

$$x_1 y_1 N = \lambda(x_1) b y_1 (y_1^{-1} b^{-1} \vartheta(b) y_1) N = \lambda(x_1) \vartheta(b) y_1 N.$$

Απί $z = \vartheta(b) y_1 \in A_2$, άρα $z = \lambda(z) b_2$ για $b_2 \in B_2$.

Άρα $x_1 y_1 N = \lambda(x_1) \lambda(z) b_2 N = \lambda(x_1) \lambda(z) \vartheta^{-1}(b_2) N$,

και $F(w) = \lambda(x_1) \lambda(z) \vartheta^{-1}(b_2)$ είναι κανονική γοργή.

Αυτή η διαδικασία γόργη να επαναληφθεί, και να δώσει

μία κανονική γοργή $F(w)$ για κάθε γόργη $w \in A_1 * A_2$,

με $wN = F(w)N$: στο j βήμα αντιστοιχεί

$$\lambda(a_1) \dots \lambda(a_m) b x_j y_j \dots x_n y_n \text{ με } \lambda(a_1) \dots \lambda(a_m) b' x_{j+1} y_{j+1} \dots x_n y_n.$$

Για να δείξουμε τη μοναδικότητα θα παρακωλύσουμε

έναν ομομορφισμό Φ με δύο ορισμούς $A_1 \neq A_2$

και θα δείξουμε ότι εάν $F(w) \neq F(w')$ τότε

$$\Phi(F(w)N) \neq \Phi(F(w')N).$$

Εστω M το σύνολο όλων των κανονικών μορφών. Εάν $a \in A_i$,

ορίζουμε $|a| : M \rightarrow M$ ως απεικόνιση

$$|a| (\lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b) = F(a \lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b).$$

Παρατηρούμε ότι εάν a και $\lambda(a_1)$ ανήκουν σε διαφορετικά A_k ,

τότε $a \lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b$ έχει τη μορφή $x_1 y_1 \dots x_n y_n$,

ενώ εάν a και $\lambda(a_1)$ ανήκουν στο ίδιο A_k , τότε

$(a \lambda(a_1) \lambda(a_2) \dots \lambda(a_n) b)$ έχει τη μορφή $x_1 y_1 \dots x_n y_n$.

Η απεικόνιση $|1|$ είναι η ταυτοτική, και εξεραίζοντας

περιπτώσεις, αντίστοιχα με τη θέση των αρχικών όρων,

δείχνουμε ότι, εάν $a, a' \in A_k$ τότε

$$|a| \circ |a'| = |aa'|.$$

Άρα $|a^{-1}| = |a|^{-1}$, και $|a|$ είναι μητρώο του M

για κάθε $a \in A_k$.

Άρα έχουμε δύο ομομορφισμούς, $\varphi_1 : A_1 \rightarrow S_M$

και $\varphi_2 : A_2 \rightarrow S_M$.

Από μια καθορισμένη ιδιότητα αντιστοιχίας ως χιόνδρον
 χιόνδρον, έχουν ομομορφισμό

$$\varphi: A_1 * A_2 \longrightarrow S_M.$$

$$\mu\tau \quad \varphi(\lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b) = |\lambda(a_1)| \circ \dots \circ |\lambda(a_n)| \circ |b|.$$

Αφού $|b| = |\vartheta(b)|$ για κάθε $b \in B_1$, έχουν

$b \vartheta(b^{-1}) \in \ker \varphi$, και συνεπώς κατά ορισμό ομομορφισμό

$$\Phi: A_1 *_{\vartheta} A_2 \longrightarrow S_M,$$

$$\mu\tau \quad \Phi(\lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b) = \varphi(\lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b).$$

Απλά $|\lambda(a_1)| \circ \dots \circ |\lambda(a_n)| \circ |b| (1) = \lambda(a_1) \dots \lambda(a_n) b$,

δηλαδή $\Phi(wN) : 1 \mapsto F(w)$.

Αρα εάν $G(w)$ είναι κανονική μορφή στο wN ,

$$G(w) = \Phi(wN)(1) = F(w).$$

Συμπραίνονται οι κάθε στοιχεία wN ως παραγράφους

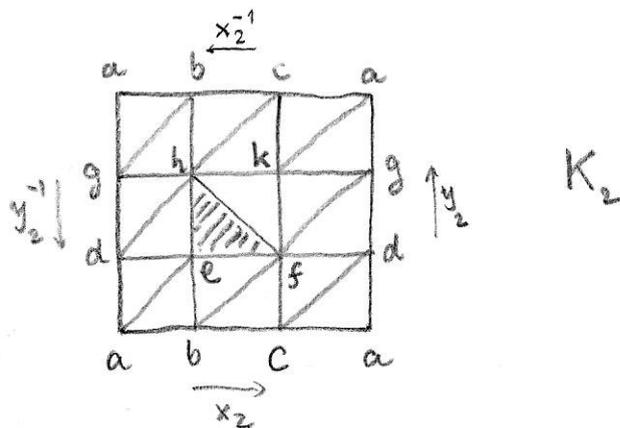
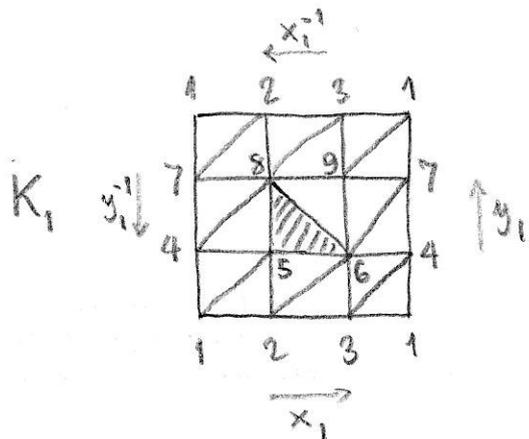
$A_1 *_{\vartheta} A_2$ έχω κανονική μορφή $F(w)$ με

$$wN = F(w)N.$$

Παράτηρα $A_1 \cong F_2$ με γεννήτορες x_1, y_1

$A_2 \cong F_2$ με γεννήτορες x_2, y_2 .

$B_1 = \langle x_1, y_1, x_1^{-1}, y_1^{-1} \rangle$, $\vartheta(x_1, y_1, x_1^{-1}, y_1^{-1}) = x_2, y_2, x_2^{-1}, y_2^{-1}$.

K_1 το σύμπλοκο των οχτώγωνων, χωρίς το 2-άγωνο $\{5, 6, 8\}$.

Όταν ζωοιοσοφτε τις ανταναν ητροφτε ίχοφτε μία σφίττα με μία ζύφνα. Παρόσοφα, K_2 το σύμπλοκο, χωρίς το 2-άγωνο $\{e, f, g\}$.

$x_1 = (12)(23)(31)$

$x_2 = (ab)(bc)(ca)$

$y_1 = (14)(47)(71)$

$y_2 = (ad)(dg)(ga)$.

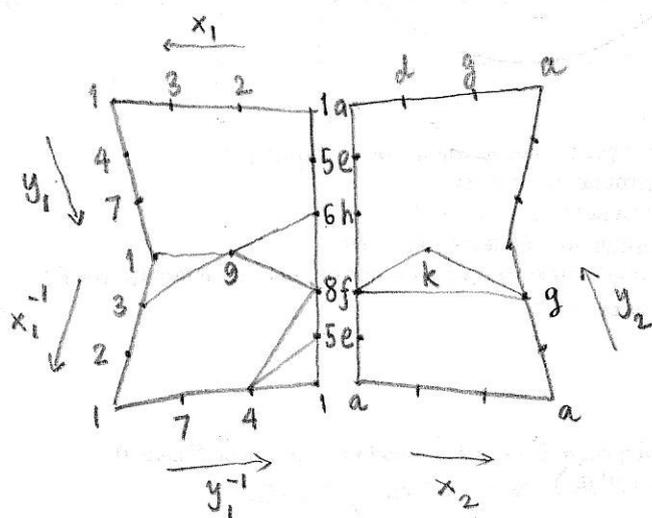
Η διαδρομή $x_1, y_1, x_1^{-1}, y_1^{-1}$ είναι ομοιομοφί με τη διαδρομή

$\beta_1 = (15)(56)(68)(85)(51)$. Άρα $B_1 = \langle \beta_1 \rangle$

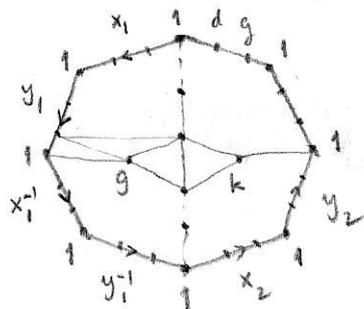
Η διαδρομή $x_2, y_2, x_2^{-1}, y_2^{-1}$ είναι ομοιομοφί με τη διαδρομή

$\beta_2 = (ae)(ef)(fh)(he)(ea)$. Άρα $\vartheta([\beta_1]) = [\beta_2]$.

κόβουμε κατά μήκος m_0 (15) και m_0 (ae), "ανοίγουμε" τα
 σύμπλοκα και τα ενυποχούμε κατά μήκος των διατομών
 β_1 και β_2 . Έτσι στην ομάδα $A_1 * A_2$ ταυίζουμε
 το στοιχείο $[\beta_1]$ με το $\delta([\beta_1])$. Το σύμπλοκο K
 και προκύπτει από αυτός ως ταυίσεις έχω διατεταγμένη
 ομάδα $A_1 *_{\delta} A_2$.

Ευθυγραμμίζουμε τα υποπλάγια άκρα στα K_1 και K_2 .
 Ταυίζονται οι κορυφές $1 \equiv a, 5 \equiv e, 6 \equiv h, 8 \equiv f$.

Το αποτέλεσμα, με ταυίσεις των σημείων, δίνει την επιφάνεια γένους 2.

